

DOI: 10.31548/hspedagog14(3).2023.43-51

УДК 378.147

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ АВТОНОМНОГО НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ІЖКО Є. С., кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри романо-германської філології
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
E-mail: essizhko@gmail.com

Анотація. Стаття присвячена актуальній проблемі створення ефективних організаційно-педагогічних умов формування готовності майбутніх філологів до застосування автономного навчання у професійній діяльності. Надано теоретичне підґрунтя запропонованих засобів формування у майбутніх філологів умінь і навичок автономного навчання. Уточнено поняття «автономне навчання майбутніх філологів», що розглядається як самостійне, когнітивне і конструктивне навчання із супроводом викладача, яке передбачає володіння студентом уміньми й навичками самоконтролю (самостійно визначати мету, організувати і структурувати свій процес навчання, оцінювати свої результати, використовуючи різні стратегії й методи навчання). Встановлено, що процес формування готовності до застосування автономного навчання у професійній діяльності у вищих навчальних закладах передбачає поетапне оволодіння необхідними знаннями, стратегіями і прийомами; реалізацію їх на практиці; нагромадження досвіду автономного навчання. З'ясовано й охарактеризовано сутність готовності майбутніх філологів до застосування автономного навчання у професійній діяльності. У її структурі виявлено чотири основні компоненти: мотиваційний, когнітивний, операційний і рефлексивний, сформованість яких забезпечує стан готовності до застосування автономного навчання у професійній діяльності. Вказано на необхідність створення навчальних матеріалів, які освітлюють основні теми і поняття автономного навчання. Запропоновано впровадження у навчальні програми майбутніх філологів вивчення стратегій навчання. Узагальнено погляди науковців щодо класифікації типів студентів, визначальних для автономного навчання. До найбільш поширених належать такі: візуальний, аудіальний, кінестичний (тактильний), моторний, комунікативний, особистісно-орієнтований, медіа-орієнтований. Констатовано, що зазначені типи у чистому вигляді практично не існують. Як правило, для студентів характерною є змішаність типів навчання з переважанням одного з них. Вказано на необхідність організації навчального процесу з урахуванням індивідуального стилю навчання, схильності студентів до певних стратегій навчання використовуючи практично - орієнтовані підходи, інтерактивні методи навчання (метод проєктів, технологія навчання за станціями). Інтерактивна технологія «Навчання за станціями» визначена найкращим способом втілити ідею індивідуалізації навчального процесу та потренувати навички автономного навчання на практиці. Базуючись на наукових здобутках дослідників, виокремлено організаційно-педагогічні умови формування готовності майбутніх філологів до застосування автономного навчання у професійній діяльності: інтеграція до змісту підготовки майбутніх філологів-перекладачів знань про поняття та сутність автономного навчання, базові стратегії навчання, вміння та навички самоконтролю; орієнтація студентів на

індивідуальний стиль навчання з метою більш ефективного засвоєння матеріалу та самовдосконалення; упровадження у процес навчання майбутніх філологів новітніх методів і форм навчання.

Ключові слова: автономне навчання, організаційно-педагогічні умови, стратегії навчання, індивідуальний стиль, інтерактивні методи, самоконтроль.

Актуальність (Introduction). Актуальність проблеми упровадження автономного навчання у вищих навчальних закладах у контексті глобалізаційних процесів зумовлена новітньою суспільною тенденцією створення концепту людини, яка пізнає, накопичує знання, розширює свій кругозір і власне уявлення про світ; акцентуванням уваги в сучасній освітній теорії на важливості індивідуалізації навчального процесу, прагненням досягти високого рівня централізації студента і самоуправління; усвідомленням необхідності вдосконалення процесу підготовки майбутніх філологів в аспекті готовності до постійного самонавчання і професійного самовдосконалення. При цьому виникає проблема вибору педагогічних умов та шляхів їх реалізації, завдяки яким відбуватиметься професійна підготовка майбутніх конкурентоспроможних філологів-перекладачів, здатних самостійно успішно вирішувати професійні завдання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій (Analysis of recent researches and publications). Різні аспекти саморегульованого автономного навчання розглядаються у працях вітчизняних та іноземних учених Н. Дмітренко [1], Л. Журавської [2], О. Комар [6], О. Смольнікової [8], Ф. Бензона [9], П. Бімеля [10], У. Рампілльона [10]. Слід зазначити, що дискусія щодо автономії навчання стала особливо популярною темою у сфері викладання іноземних мов, де головною метою автономії визнано допомогу студентам щодо набуття більшої незалежності у мисленні, навчанні й діяльності.

Мета (Purpose). Мета статті

полягає у визначенні та теоретичному обґрунтуванні організаційно-педагогічних умов формування готовності майбутніх філологів до застосування автономного навчання у професійній діяльності.

Методи (Methods). Для вирішення поставлених завдань було використано комплекс методів дослідження, а саме: ретроспективний аналіз – для вивчення стану науково-теоретичного та практичного вирішення досліджуваної проблеми, визначення сутності автономного навчання у студентів-філологів; системно-структурний (класифікація навчальних мотивів, стратегій навчання, систематизація фаз самоконтролю), методи узагальнення педагогічного досвіду, педагогічного спостереження, порівняння.

Результати (Results). Спираючись на аналіз праць [1, 2, 6, 7, 8, 9, 10], присвячених автономному навчанню в педагогіці, можна зробити висновок, що в теорії автономії навчання розглядають як активно організований і регульований студентом процес. Ідеться про генерацію навчального середовища та партнерства, де центральною фігурою є студент. Автономне навчання є емпіричним і орієнтованим на конкретні дії, таким шляхом студент самостійно набуває знання.

Цікавим для нашого дослідження є ідеальний портрет автономного студента за У. Рампілльоном [10]. На його думку, «автономний студент повинен: мати бажання вчитися, тобто бути готовим до навчання, бути зацікавленим вивчати іноземні мови, а також мати мотивацію та готовність докладати зусилля в

своєму навчанні; знати межі своїх можливостей, тобто бути в курсі, скільки він може вивчити, яка в нього концентрація уваги, як він вчився раніше тощо, спробувати подолати ці обмеження; виявити свої навчальні проблеми, тобто визнати та назвати причини труднощів, а також знайти шляхи їх вирішення; пов'язувати нові знання зі старими; знати значення навчання; організовувати своє навчання – думати про навчальні кроки, планування, організацію роботи, вибір допоміжних засобів, навчальних технік і стратегій; використовувати навчальні техніки та стратегії; перевіряти свою навчальну рутину; вчитися через комунікацію; ставити справжні наукові питання» [10, с. 124].

З урахуванням наукових доробок вчених [1, 2, 3, 6, 8, 9, 10] пропонуємо розглядати «автономне навчання як самостійне, когнітивне і конструктивне навчання за підтримки викладача, яке передбачає володіння студентом умінням самостійно визначати мету, організувати та структурувати свій процес навчання, оцінювати свої результати, використовуючи різні стратегії й методи навчання» [3, 127].

«На підставі досліджень ми виділили чотири основні компоненти автономного навчання студентів - філологів: мотиваційний (інтерес до автономного навчання), когнітивний (знання про стратегії та техніки навчання); операційний (використання власного стилю навчання, новітніх методів та форм навчання) і рефлексивний (самоорганізація та самооцінка в процесі навчання). На нашу думку, їх сформованість забезпечує стан готовності до автономного навчання». [3, 127]

Враховуючи специфіку професійної діяльності філологів-перекладачів, формування у вищих навчальних закладах готовності майбутніх філологів до застосування автономного навчання у професійній

діяльності можна розглядати як процес оволодіння необхідними знаннями, уміннями й навичками та набуття відповідного досвіду. Під результатом цього процесу – готовністю майбутніх філологів до застосування автономного навчання у професійній діяльності – розуміємо інтегральну якість філолога, що поєднує володіння стратегіями автономного навчання та стійку мотивацію і здатність до їх використання у професійній діяльності.

Відомо, що ми краще вчимося, коли знаємо, що саме вивчаємо. Тому вважаємо важливим зробити заняття якомога прозорішими. Тобто викладач повинен письмово сформулювати навчальні цілі, завдання та поширити цю інформацію серед студентів, щоб допомогти в плануванні свого власного процесу навчання.

Для правильної організації навчальної діяльності, створення відчуття впевненості у своїх діях та, як наслідок, задоволення від процесу навчання треба із самого початку навчати студентів вчитися, тобто знайомити їх з основними стратегіями та техніками навчання й розвивати навички самоконтролю. Тому інтеграція до змісту підготовки майбутніх філологів-перекладачів знань про поняття та сутність автономного навчання, базові стратегії навчання, вміння та навички самоконтролю є дуже важливою.

На нашу думку, ефективність підготовки студентів-філологів до використання автономного навчання у професійній діяльності значною мірою залежить від якості навчальних матеріалів, методичних рекомендацій та інструкцій. Для ознайомлення із сутністю та основними поняттями й принципами автономного навчання, успішного засвоєння матеріалу та формування в студентів-філологів навичок автономного навчання ми створили «Методичні рекоме-

ндації з автономного навчання для студентів філологічних спеціальностей»[4]. Методичні рекомендації складаються з 5 уроків, які висвітлюють такі теми: «Поняття і сутність автономного навчання», «Стратегії навчання», «Типологія студентів», «Формування медіакомпетентності студентів у процесі самостійної навчальної діяльності», «Самоконтроль у процесі автономного навчання».

Кожен урок методичних рекомендацій складається з теоретичної та практичної частин. Практична частина містить вправи для формування навичок автономного навчання та тестові завдання для перевірки вивченого матеріалу. Методичні рекомендації призначені для аудиторної та самостійної роботи студентів.

Із метою розвитку когнітивного компоненту автономного навчання вважаємо важливим запровадження модифікації навчальної програми студентів-перекладачів з дисципліни «Практичний курс основної іноземної мови (німецької)» за рахунок включення матеріалу, комплексу тем щодо автономного навчання.

Погоджуємось з думкою П. Біммеля та У. Рампільон [10], що стратегії навчання повинні стати невід'ємною частиною заняття з вивчення іноземної мови завдяки таким можливостям, як: постійний обмін думок щодо того, які підходи й засоби студенти використовують, щоб виконати завдання; спрямоване тренування нових навчальних стратегій; нові завдання, під час виконання яких студенти можуть експериментувати з новими стратегіями.

«Ми підготували список часто використовуваних та ефективних стратегій, які згруповані таким чином, щоб було легко поступово інтегрувати їх у навчальний процес. Студенти можуть використовувати ці стратегії, щоб поліпшити свої навички читання, письма, го-

воріння, майстерність у вивченні граматики та збільшити свій словниковий запас» [5, с. 215].

«При цьому вважали за доцільне розділити розглянуті 20 стратегій на дві категорії: метакогнітивні та навчально-прикладні. Метакогнітивні стратегії можуть використовуватися практично для будь-яких завдань, оскільки вони основані на відображенні мислення. Навчально-прикладні стратегії більше визначаються специфікою завдання та ресурсами студента» [5, с. 215].

Із самого початку вивчення дисципліни студенти повинні вчитися стратегій навчання, тому в першому семестрі першого курсу студентів - германістів ми включили до плану практичних занять вивчення метакогнітивних стратегій, а саме: організація/планування (створення послідовного плану, постановка мети та головних завдань, планування виконання завдання); управління (визначення індивідуального ефективного способу навчання; створення умов, які допоможуть учитися; пошук можливостей для практики; зосередження уваги на завданні); контроль (перевірка успіху виконання завдання, перевірка розуміння іноземної мови та правильного використання іноземних слів); оцінювання (оцінювання результатів виконаного завдання; оцінювання стратегій, використаних під час виконання завдання; вибір найбільш ефективних стратегій). Протягом другого семестру студенти продовжують знайомство зі стратегіями автономного навчання. До плану практичних занять, а також розділу тем для самостійного вивчення включено вивчення стратегій пам'яті, організаційних, особистісно орієнтованих, когнітивних.

Завдання викладача полягає в тому, щоб розробити ефективну організацію занять, що буде сприяти розумінню та засвоєнню цих стратегій на практиці. Вивчення стратегій має бути

інтегроване у звичайний процес навчання й не може бути відірване від мовного матеріалу, що вивчається за змістом навчальної програми. Перевірку вмінь користування стратегіями автономного навчання пропонуємо включити до модульного контролю.

Варто зазначити, що для правильного вибору стратегій навчання студентам важливо знати, який стиль навчання їм притаманний. Відомо, що навчання відбувається через різні канали сприйняття. Кожен студент-філолог має свій стиль навчання, тобто природну або звичну модель сприйняття та обробки інформації.

Класичною моделю стилів навчання є так звана "VARK model" Н. Флемінга [11], за якою студенти діляться на такі типи: візуальний; аудіальний; кінестичний або тактильний.

На початку вивчення іноземної мови вважаємо доречним визначити свій власний стиль навчання. Це допомагає правильно добирати стратегії навчання, тобто визначити, який матеріал та які методи треба використовувати, щоб досягти найкращих результатів.

Тому до організаційно-педагогічних умов можна зарахувати орієнтацію студентів на індивідуальний стиль навчання з метою більш ефективного засвоєння матеріалу та самовдосконалення.

В ідеалі процес навчання повинен пасувати під будь-який тип студента, тобто пропонувати різні способи навчання. Таким чином, виникає проблема створення ефективної організації навчального процесу з урахуванням різних типів студентів.

На нашу думку, викладач повинен пропонувати практично-орієнтовані підходи, коли студенти працюють для досягнення конкретних цілей. Для цього добре підходить метод проектів. Прекрасним завершенням проекту може

бути презентація або написання твору-відгуку про виконану роботу.

Слід звернути увагу на рекомендації авторів рамкової програми з німецької мови професійного спілкування [7] «... обирати соціальні форми навчальної взаємодії, які сприяють розвитку соціальної компетенції студентів у професійних ситуаціях, а саме: інтерв'ю, проблемний аналіз, гра за планом, проектна робота тощо. Робота парами та групами значною мірою сприяє розвитку навичок соціальної поведінки та комунікації. Студенти, кооперуючись або опонуючи один одному, вчать поважати чужу думку та відстоювати власну, адекватно сприймати критику чи похвалу, долати труднощі або страх. Кожен студент отримує, таким чином, можливість реалізувати свої індивідуальні здібності» [7, 18].

Найкращим способом втілити ідею індивідуалізації навчального процесу та потренувати навички автономного навчання на практиці вважаємо використання інтерактивної технології «Навчання за станціями».

«Під час навчання за станціями студенти отримують від викладача робочі плани з обов'язковими та вибірковими завданнями, які називаються станціями. Завдання різних типів, призначені для послідовного виконання студентами, які рухаються (навіть у просторовому вимірі) від станції до станції. Усі завдання поєднані тематичним контекстом, але можуть бути виконані незалежно одне від одного і зазвичай у довільному порядку. Студенти мають можливість вибору щодо розподілу часу, послідовності виконання завдань, соціальних форм (робота одного студента, в парах або в групах) для того, щоб виконати завдання за певний час. Таким чином, студенти мають можливість контролювати свій шлях навчання відповідно до їхніх інтересів і здібностей.

Метод навчальних станцій підкреслює різноманітність можливих підходів до засвоєння одного і того самого змісту, передбачаючи роботу усіх сенсорних каналів в залежності від характеру обраного матеріалу і завдань. Такий метод залучає студента чи учня до активної і відповідальної ролі в процесі навчання, що сприяє формуванню умінь автономного навчання» [12].

Висновки і перспективи (Discussion). Викладене вище дає підстави для визначення організаційно-педагогічних умов формування у вищих навчальних закладах готовності майбутніх філологів до застосування автономного навчання у професійній діяльності, а саме: інтеграцію до змісту підготовки майбутніх філологів-перекладачів знань про поняття та сутність автономного навчання, базові стратегії навчання, уміння й навички самоконтролю; орієнтацію студентів на індивідуальний стиль навчання з метою більш ефективного засвоєння матеріалу та самовдосконалення; упровадження в процес навчання майбутніх філологів новітніх методів і форм навчання.

Перспективи подальшого дослідження пов'язані з вивченням питань індивідуальних особливостей та стилів автономного навчання філологів; зосередженням на шляхах забезпечення якості педагогічного діалогу між викладачем та студентом у процесі автономного навчання.

Список використаних джерел

1. Дмітренко Н. Є. Автономне навчання професійно орієнтованого англomовного спілкування майбутніх учителів математики: монографія. Вінниця : ТОВ «ТВОРИ», 2020. - 504 с.
2. Журавська Л. Функціональна модель самокерованого автономного навчання студентів // Науковий вісник Інституту професійно-технічної освіти НАПН України. Професійна педагогіка: зб. наук. пр. / Ін-т проф.-техн. освіти НАПН України; [редкол.: В. Радкевич (голов. ред.) та ін.]. – Київ: ЖККГВ «Полісся» ЖОР., 2018. – Вип. 17. – С. 51–57.
3. Іжко Є.С. Базові компоненти автономного навчання / Є. С. Іжко // Науковий журнал «Міжнародний філологічний часопис». - Київ, 2021. - Вип. 12 (1). - С. 126-133.
4. Іжко Є. С. Методичні рекомендації з автономного навчання для студентів філологічних спеціальностей / уклад. Іжко Є.С.; Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара. – Д.: 2021. – 31 с.
5. Іжко Є. С. Стратегії автономного навчання як методична основа вивчення іноземних мов / Є. С. Іжко // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Філологічні науки» / редкол.: Д. О. Мельничук (відп. ред.) та ін. – Київ : ВЦ НУБІП України, 2013. – Вип. 186. – Ч. 2. – С. 212–217.
6. Комар О. Мотивація студентів до автономного навчання у процесі вивчення перекладознавчих дисциплін / О. Комар // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. - Умань, 2021. - Вип. 3 - С. 92 - 99
7. Рамкова програма з німецької мови професійного спілкування для вищих навчальних закладів України. – Київ : Ленвіт, 2014. – 136 с.
8. Смольнікова О. Г. Моделювання автономного навчання в іншомовній освіті вищої школи Британії / О. Смольнікова // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова: [Серія 05. Педагогічні науки: реалії та перспективи](#). Збірник наукових праць / М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т імені М. П.

Драгоманова. – Спецвипуск. Том 2. – Київ : Видавничий дім «Гельветика», 2022. – с.119 - 124

9. Benson P. Teaching and researching autonomy in language learning. London: Longman, 2001. - 114 p

10. Bimmel, Peter; Rampillon, Ute. Lernerautonomie und Lernstrategien. München :Goethe - Institut, 2000 – 208 S.

11. Fleming N. D. Helping Students Understand How They Learn / N. D. Fleming, C. Mills // The Teaching Professor, Magma Publications, Madison, Wisconsin, USA, 1992. – Vol. 7. – № 4. – P. 23–31.

12. Schutt Manuella.

Unterrichtsmethode Stationenlernen

[Elektronische ressource] /

Manuella Schutt.–2011. –

/stationen.<https://bildungsserver.hamburg.de/resource/blob/391568/93823724820aba3e24cf7f04b79ca2e2/stationenlernen-data.pdf>

References

1. Dmitrenko N. Avtonomne navchannya professiyno orientovanoho angломовного спілкування майбутніх учителів математики: монографія. Vinnytsya: TOV “TVORY”, 2020. - 504 s.

2. Zhuravska L. Funktsionalna model samokerovanoho avtonomnoho navchannya studentiv // Naukovyi visnyk Instytutu profesiyno - tehnicnoi osvity NAPN Ukrain. Profesiyna pedahohika: zb.nauk. pr. / In-t prof.-tehn. Osvity NAPN Ukrainy; [redkol.: V.Radkevych (holov.red.) ta in.]. - Kyiv: ZhKKHV “Polissya” ZhOR., 2018. - Vyp. 17. - s. 51-57 <http://dx.doi.org/10.32835/2223-5752.2018.17.51-57>.

3. Izhko Y.S. Basovi komponenty avtonomnoho navchannya / Y. S. Izhko // Naukovyi zhurnal “Mizhnarodnyi filologichniy chasopys”. - Kyiv Vyp. 12 (1). - 2021. - S. 126-133 <http://dx.doi.org/10.31548/philolog2021.01.126>

4. Izhko Y.S. Metodychni rekomendatsii z avtonomnoho navchannya dlya studentiv filologichnykh spetsialnostei / uklad. Izhko Y.S.; Dniprovskiy natsionalnyi universytet imeni Olesya Honchara. - D.: - 2021. - 31 s.

5. Izhko Y. S. Stratehii navchannya yak metodychna osnova vyvchenya inozemnykh mov / Y. S. Izhko // Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu bioresursiv I pryrodokorystuvannya Ukrainy. Seria “Filologichni nauky” / redkol.: D. O. Melnychuk (vidp. red.) ta in. - Kyiv: VTS NUBIP Ukrainy, 2013. - Vyp. 186. - Ch. 2. - S 212 - 217

6. Komar O. Motyvatsiya studentiv do avtonomnoho navchannya u protsesi vyvchenya perekladnavchykh dystsyplin / O. Komar // Zbirnyk naukovykh prats Umanskoho derzhavnoho pedagogichnoho universytetu. - Uman, 2021. - Vyp. 3 - S. 92 -99 <https://doi.org/10.31499/2307-4906.3.2021.241671>

7. Ramkova programa z nimetskoi movy profesiynoho spilkuvannya dly vyshchuh navchalnykh zakladiv Ukrainy. - Kyiv: Lenvit, 2014. - 136 s.

8. Smolnikova O. H. Modeluvannya avtonomnoho navchannya v inshomovniy osviti vyshchoii shkoly Brytanii / O. Smolnikova // Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M.P. Drahomanova: Seria 05. Pedahohichni nauky: realii ta pespektyvy. Zbirnyk naukovykh prats / M-vo osvity I nauky Ukrainy, Nats. ped. un-t imeni M. P. Drahomara. - Spetsvypusk. Tom 2. - Kyiv: Vydavnychiy dim “Helvetyka”, 2022. - c. 119 - 124

9. Benson P. Teaching and researching autonomy in language learning. London: Longman, 2001. - 114 p

10. Bimmel, Peter; Rampillon, Ute. Lernerautonomie und Lernstrategien. München :Goethe - Institut, 2000 – 208 S.

11. Fleming N. D. Helping Students Understand How They Learn /

N. D. Fleming, C. Mills // The Teaching Professor, Magma Publications, Madison, Wisconsin, USA, 1992. – Vol. 7. – № 4. – P. 23–31.

12. Schutt Manuella.
Unterrichtsmethode Stationenlernen

[Elektronische ressource] /
Manuella Schutt.–2011. –
/stationen.<https://bildungsserver.hamburg.de/resource/blob/391568/93823724820aba3e24cf7f04b79ca2e2/stationenlernen-data.pdf>

ORGANIZATIONAL AND PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR THE FORMATION OF THE READINESS OF FUTURE PHILOLOGISTS TO USE AUTONOMOUS LEARNING IN PROFESSIONAL ACTIVITIES

Izhko E. S.

Abstract. *The article deals with the actual problem of formation of readiness of future philologists for autonomous learning in their professional activity. The meaning of the concept of «readiness of future philologists to use autonomous learning in their professional activities» is defined. The structure, content and components of the phenomenon are found out and clarified. Four main components of autonomous learning were identified: motivational, cognitive, operational and reflective. Their formation provides the readiness of students for the learning autonomy. The effectiveness of training philology students to use autonomous learning in professional activities largely depends on the quality of educational materials, methodological recommendations and instructions. Methodical recommendations on autonomous learning for students of philology were created to introduce students the essence and main concepts and principles of autonomous learning. In order to develop the cognitive component of autonomous learning, it is considered as important to provide a modification of the training program for translation students in the discipline "Practical course of the main foreign language (German)" by including material and a set of topics related to autonomous learning. A list of frequently used and effective strategies has been developed, which are grouped in such a way that it is easy to gradually integrate them into the learning process. Students can use these strategies to improve their reading, writing, speaking, grammar, and vocabulary skills. It is worth noting that in order to choose the right learning strategies for students, it is important to know what their learning style is. The views of scientists regarding the classification of types of students are summarized. The most common are: visual, auditory, kinesthetic (tactile), communicative, person-oriented, media-oriented. It was established that these types in their pure form practically do not exist. As a rule, students are characterized by a mixture of types of learning with a predominance of one of them. It is pointed out the need to organize the educational process taking into account the individual learning style. It is recommended to use practical-oriented approaches in foreign language classes, when students work to achieve specific goals. The project method is well suited for this. A perfect end to the project can be a presentation or writing a piece of feedback about the work done. The interactive technology "Learning by stations" is defined as the best way to implement the idea of individualization of the educational process and practice autonomous learning skills in practice. Based on the scientific achievements of the researchers, the complex of pedagogical conditions that provide the efficiency of formation process is defined:*

- integration into the content of the learning process of future philologists-translators the knowledge about the concept and essence of autonomous learning, basic learning strategies, self-control skills;

- *orienting students to an individual learning style with the aim of more effective learning of the material and self-improvement;*
- *providing the latest methods and forms of education into the process of training future philologists.*

Prospects for further research are related to the study of individual characteristics and styles of autonomous learning of philologists; focusing on ways to ensure the quality of the pedagogical dialogue between the teacher and the student in the process of autonomous learning.

Keywords: *autonomous learning, organizational and pedagogical conditions, learning strategies, individual style, interactive methods, self-control.*